

V Quê

Tác Giả: Tr n Văn L ng

Thứ Hai, 13 Tháng 12 Năm 2010 11:46

Hôm đó là ngày th năm. Ph i, ngày th năm cu i cùng c a tháng 11, ngày L T n c a n c M .

Tôi không ph i đi làm, su t c ngày h t ăn r i i n m, h t n m r i i xem Ti Vi, c g ng t n h ng nh ng gi phút ngh ng i hi m hoi í cái đ t n c v n minh c khí này. Ch t nhìn đ ng h th y đã g n 5 gi chi u, tôi v i vàng đi thay qu n áo đ ra b bi n làm th t c ch y b hàng ngày. Cách đây m y tháng, t lúc bà xã tôi tình c phát giác ra cái vòng s hai c a tôi càng lúc càng n ra và tôi càng lúc càng có tri n v ng đ t gi i nh t cu c thi l c sĩ "b ng n ng c thon", thì bà y, ngoài vi c c m tôi ăn các đ béo, i còn âu y m ra l nh cho tôi m i ngày: sau khi t s làm v , ph i ra b bi n g n nhà ch y b ít ra là 4 đ m đ tiêu đi b t m . Tôi kính c n tuân l i (các c đ y r ng: "Có 3 lo i t i b t hi u, không tuân l i v là t i l n nh t"). Tôi xin chép l i nguyên văn ch Hán đ quý v ti n đ ng tham kh o: "B t hi u h u tam, b t tuân thê l nh vi đ i"). Và t đó, b t k n ng m a sáng t i, c vào kho ng 5 gi chi u là nh ng ng i đi đ o t i b bi n Newport Beach l i th y m t anh chàng Vi t nam à ch bê cái thùng n c lè c a mình t Newport Pier t i Balboa Pier và tr l i. Đ n đ ng chi n binh dài đ ng 4 đ m!

Bà xã tôi th y tôi b c ra c a bèn nh nhàng b o:

- Hôm nay là ngày L T n, em cho phép anh ngh í nhà m t b a.

Ti c công m c qu n áo và thoáng th y m y r đ gi t m i l y t máy s y ra ch a k p g p, tôi v i vàng v a đi v a b o:

- Thôi em , th đ c ph i chuyên c n m i có k t qu . Ngh đ c m t ngày thì s ngh mãi. Anh ra ch y ch ng m t ti ng s v ngay.

Bà xã tôi đ n v i theo:

V Quê

Tác Giả: Tr n Văn L ng

Thứ Hai, 13 Tháng 12 Năm 2010 11:46

- Anh ráng v s m đ ăn c m v i các con.

Tôi h p t p g t đ u và dong xe đi ra b bi n.

Th c tình trong b ng hôm nay tôi cũng mu n nhà cho kho , nh ng không hi u có m t mãnh l c nào thôi thúc tôi ph i c ng quy t đi cho b ng đ c. Ch l ... vì bà c chẳng ? Không có lý! Tôi v a lái xe v a th c m c mà không tìm ra câu tr l i. Có m t đ u gì đó mà sau này tôi m i hi u đ c.

V a đ t chân xu ng b bi n, tôi đã th y ngay bóng bà c đ dài trên bãi cát sát chân tr m c p c u s 13. Tr m c p c u này n m gi a đ n đ ng chay b c a tôi. Tôi th phào nh nhm, lòng b ng th y m ng th m mà không hi u t i sao. À, th là hôm nay bà c cũng ra hóng gió.

Không bi t bà c đã b t đ u m i chi u ra ng i ch đó t ngày tháng nào. Tôi ch bi t là k t lúc tôi th c hi n ch ng trình th d c b t đ c dĩ này thì tôi đã th y c ng i đó r i. M i ngày c đ u đ n tr c tôi, và khi tôi ra v thì c v n còn ng i đó.

Đó là m t bà c Á châu vào kho ng trên đ i 80 tu i mà tôi nghĩ là ng i Vi t nam. Tôi ch đoán th đ a trên cách ăn m c c a c vì ch a bao gi tôi đ c c m mi ng ban cho m t câu, ho c nhìn m t cái. M i ngày lúc ch y ngang qua c tôi đ u nhìn c g t đ u chào, mong có c h i làm quen, vì nhìn c , tôi l i liên t ng đ n m tôi cũng c tu i nh c đ ang còn t i quê nhà. Đáp l i, c ch l nh lòng kh g t đ u, m t v n dăm dăm nhìn ra xa nh mu n tìm ki m cái gì bên kia b Thái Bình D ng. Cái g t đ u th t là nh , ph i đ ý l m m i th y đ c. Và cũng ch a bao gi tôi ch m đ c ánh m t c . C p m t bu n xa xôi đ i v ng trán nhăn nheo luôn luôn h ng ra kh i. Nhi u lúc tôi mu n tìm cách g i chuy n v i c nh ng cu i cùng l i thôi vì tôn tr ng s kín đáo c a c . M i liên h gi a tôi và c ch có th , gi i h n trong hai cái g t đ u trong l n đi và trong l n v . Nghi th c xã giao này đ c l p đi l p l i m i ngày trong m y tháng tr i qua.

Hôm nay cũng th , khi đ n g n c tôi l i nhìn c cúi đ u chào, hai chân v n ti p t c ch y.

- Chào c u!

Tôi nghe nh b đi n gi t, hai chân kh ng l i. Tôi v i quay nhìn c và p a p úng:

- Kính chào c . C là ng i Vi t nam?

C nhìn tôi khe kh g t đ u, nét m t v n l nh lũng không l chút tình c m nào. Nh ng khi c nhìn tôi, tôi thoáng th y trong ánh m t c n hi n m t chút hóm h nh nh có v gi u c t s ngây ngô c a tôi: ng i ta đã nói "Chào c u" mà mình l i còn h i "C là ng i Vi t nam?"

Tôi lúng túng t n ng n ch a bi t ph i làm gì thì c đã b o:

- C u ng i xu ng đây mình nói chuy n m t chút. Hôm nay tôi có ý đ i c u.

Tôi rón rén ng i xu ng cát, cách xa c đ m t s i tay. Tôi đi t ng c nhiên này qua ng c nhiên khác, không bi t bà c đ i tôi có chuy n gì.

Nh hi u ý tôi, c ôn t n b o, gi ng nói đã b t đi m t tí l nh lũng:

- C u ng c nhiên l m ph i không? C u ng c nhiên là ph i vì đi u này h i đ t ng t đ i v i c u. Tôi mu n g p c u chi u nay đ t giã c u và cám n c u đã chào h i tôi trong m y tháng qua. Hôm nay là ngày cu i tôi ra đây. Mai tôi v quê.

Tôi nghĩ th m trong b ng, bà c có v nhà quê nh ng l i thông minh đáo đ và nh n xét ng i h t s c sâu s c. Bấy gi m i có đ p quan sát k c , tôi b ng th y nét m t c có v quen quen, nh ng không nh ra là đã th y c đ đầu tr c khi g p c n i b bi n này. Tôi v i vàng h i:

- C v Vi t nam?

V Quê

Tác Giả: Tr n Văn L ng

Thứ Hai, 13 Tháng 12 Năm 2010 11:46

Tôi i h i m t câu ng ng n a. C ch m rãi g t gù , m t không thèm nhìn tôi:

- Vâng, v quê... v Vi t nam... v làng... v H i D ng... C u có bi t H i D ng ở đâu không nh ?

Và không đ i tôi tr i, c nói ti p:

- H i D ng là quê c a tôi đ y. Ngày mai ng i con c c a tôi s đ a tôi v đ y. Tôi xa quê t năm 54, bây gi m i có đ p v . À, c u trông th y tôi quen quen ph i không ? Bà c c a v c u lúc còn s ng th ng hay đi chùa v i tôi và tôi nh hình nh có th y c u đôi l n lúc c u lên chùa đón c ... Ông nhà tôi ngày x a làm Tu n ph nên m i ng i đ u g i tôi là c Tu n, mãi r i tôi quên h n tên th t c a mình.

À ra th . C Tu n. Hèn gì th y m t bà c quen quen. Và tôi cũng nh ra lúc còn s ng, m v tôi cũng có nh c đ n tên các bà b n đi chùa c a c , trong đó hình nh có tên c Tu n. Tôi b ng th y h i g m bà c . Sao c bi t tôi th c m c nh th mà tr i? Tôi bèn đ a đ y:

- Th o nào mà cháu th y c quen quen. Hóa ra c là b n c a m cháu. Th thì mình là ng i nhà c .

C c i nh :

- Chính vì th mà tôi mu n g p c u hôm nay đ nói chuy n l n cu i và t bi t c u, k o mai kia c u l i th c m c không bi t cái bà c m t mà y l nh l ùng khó đăm đăm kia đi đâu m t r i.

Tôi đ m t, không ng bà c i nói đúng ý nghĩ c a tôi. Qu th t tr c kia, sau m i l n chào c và ch nh n đ c m t cái g t đ u nh gió tho ng c a c , tôi hay l m b m trong b ng: sao m t mà y bà c i l nh l ùng khó đăm đăm th !

V Quê

Tác Giả: Tr n Văn L ng
Thứ Hai, 13 Tháng 12 Năm 2010 11:46

C nhìn tôi tiếp tục:

- Tôi theo th ng con c qua đây năm 75, tính đ n nay đã đ c 20 năm. Ngày mai là n đ u tiên tôi v quê. Và tôi s luôn bên Vi t nam, không qua đây n a. y, c u đ ng h i t i sao. Lá r ng v c i. Ng i già nào cũng mu n đ c chôn xác i quê cha đ t t . Tôi đã mu n v t m y năm tr c c , nh ng vì công vi c làm ăn k này con trai tôi m i đ a tôi v đ c. Mu n còn h n không ...

R i c thao thao k cho tôi nghe v gia đình c , v c ông, v c u con trai, v đ i s ng c a c t i Hoa k , v vi c c m i chi u ra b bi n v ng v phía bên kia b đ i d ng đ nh t i quê nhà ... Trong câu chuy n, hình nh c đoán tr c đ c các câu h i tôi đ nh đ t ra và c đã tr i tr c khi tôi k p m mi ng. Thành ra trong su t h n m t ti ng đ ng h i tôi không chen vào đ c m t ch .

C b ng chép mi ng, th dài và b o:

- Thôi tr i t i r i, c u v nhà đi, v con c u đang ch c m. Câu chuy n tôi đ nh k cho c u hôm nay ch có th . Chúc c u i i M m nh gi i, mai tôi v quê. C u v tr c đi. Tôi nán i thêm m t tí r i s v sau.

Tôi ng ý mu n đ a c v nhà nh ng c t ch i. Tôi đ ng d y t giã c , mi ng lí nhí nói ít i c u chúc cho c th ng l bình an. Nhìn th y v bùi ngùi l u luy n c a tôi, c c i b o:

- C u đ ng bu n vì nghĩ r ng s không bao gi g p i nhau . M i s trên đ i đ u không có gì đi ra ngoài ch "duyên". N u còn có duyên v i nhau thì c u s có đ p g p i tôi, e r ng lúc đó c u i không thích.

C đ a tay khoát v y tôi đi. Không dám nói gì h n, tôi nhìn c l n cu i và t t quay đi v h ng đ u xe, lòng c m th y h i bùi ngùi khi ph i chia tay v i c .

V Quê

Tác Giả: Tr n Văn L ng

Thứ Hai, 13 Tháng 12 Năm 2010 11:46

Và k t lúc đó, ch ng bao gi tôi th y l i bà c n a trong nh ng l n ch y b c a tôi. Hy v ng c sung s ng quê nhà.

x

M t năm sau, cũng vào đ p l T n, m t ng i Vi t nam m i vào làm chung h ng v i tôi có nh ý m i các đ ng nghi p ng i Vi t trong s t i nhà đ chung vui nhân đ p sinh nh t 16 tu i đ a con gái đ u lòng c a anh. Bà xã tôi vì b n vi c nên tôi đ c phép đi đ ti c m t mình.



Vì t i đúng gi nên tôi là ng i khách đ u tiên. Ch nhà ni m n đ a tôi vào phòng khách nhâm nhi tí r u trong khi ch đ i các v khách Vi t khác đ i u ch nh đ ng h c a h . Căn phòng khách đ c trang hoàng m t cách đ n gi n nh ng r t l ch s và t m t t. Thoáng ng i th y mùi h ng, tôi quay nhìn v phía cu i phòng và choáng váng khi th y b c nh trên bàn th n hi n sau làn khói m ng c a nén h ng. Tôi s ng s vì rõ ràng đó là hình bà c tôi g p ngoài b bi n. V n khuôn m t "l nh lũng khó đăm đăm" đó, v n cái nhìn xa v ng pha l n m t tí gi u c t đó, không th nào sai đ c. Tôi v i h i anh Phong, ng i ch nhà:

- Có ph i đó là hình c a c Tu n không?

Anh Phong g t đ u:

- Vâng, đó là hình c a m tôi, chùa ng i ta hay g i c là c Tu n, vì ngày x a ông c c a tôi làm Tu n ph . Sao anh l i bi t m tôi?

Tôi v i vàng nói ch a:

V Quê

Tác Giả: Tr n Văn L ng

Thứ Hai, 13 Tháng 12 Năm 2010 11:46

- Tôi biết cậu vì ngày xưa cậu cùng đi chùa với bà cậu mà với tôi.

- À ra thế! Thì ra mình là người nhà cậu, anh hẳn hoan gặp gỡ.

Tôi chợt nghĩ trong lòng, không ngờ mình gặp nhau năm trước mà cậu đã mất rồi. Tôi lập bắp:

- Cậu mất lúc nào vậy anh Phong?

- Cũng được hơn 5 năm rồi đó anh.

Câu trả lời của người chị nhà làm tóc tại tôi muộn đang đứng hát lên. Tôi lập bắp như mất cái máy:

- 5 năm . . .

Không để ý đến vẻ khác lạ của tôi, người chị nhà khẽ thì thầm:

- Phôi, mà tôi mất cách đây cũng đã hơn 5 năm, mà mãi đến năm ngoái sau ngày Lễ Tạ ơn tôi mới có dịp đem tro của cậu về an táng tại quê nhà ở Hội Đồng, đáp ứng được nguyện vọng của cậu cùng cậu.

Tôi tái người như lập lờ nói chuyện gì của tôi và cậu đã xảy ra vào đúng ngày Lễ Tạ ơn năm ngoái, mất ngày trước khi con trai cậu đưa tro của cậu về Việt Nam.

V Quê

Tác Giả: Tr n Văn L ng

Thứ Hai, 13 Tháng 12 Năm 2010 11:46

Chúng tôi hai ng i im l ng giây lát nh đ t ng ni m ng i quá c . Ch nhà ch m ch m ng c m t nhìn v phía bàn th . Và l n này thì đ n phiên anh ng c nhiên h t ho ng. Anh l m b m:

- Quái l , ai thay b c hình đ y nh ?

Tôi quay đ u l i nhìn b c hình và cũng ng c nhiên không kém. Rõ ràng là ít phút tr c đây nét m t ng i trong hình l nh lũng nghiêm ngh , môi mím ch t th mà bây gi trong hình bà c đang c i t i, đ l g n nguyên hàm răng đen bóng, hai con m t lá rằm hi n đ y v tinh ngh ch.

Ng i ch nhà h ng v phía v đang lui cui trong nhà b p h i l n:

- Em i, có ph i em thay hình c a m trên bàn th không ?

Ng i v lên ti ng nói v ng ra trong khi v n ti p t c làm đ ăn:

- Em đâu bi t hình nh gì đâu. Anh là ng i gi các b c nh mà.

Ng i ch ng h nh m t ti ng trong c , nét m t đ y v b i r i bản khoăn. Khi m t anh ch m ph i tia nhìn đ h i c a tôi, anh v i gi i thích:

- Anh bi t không, khi m tôi m t, chúng tôi có phóng l n và làm khung hai b c nh c a c vì lúc đó phân vân không bi t ch n b c nào đ th . M t b c có hình c t i c i nh anh đang th y đây, và b c kia thì m t c nghiêm trang không c i. Sau khi c gia đình h i ý v i nhau, chúng tôi ch n b c không c i đ đ t trên bàn th và c t b c kia vào t . Tôi là ng i ph trách bàn th và gi hai b c nh vì tôi là con c . Tôi nh là ch có ch ng b c hình không c i lên bàn th mà thôi. Không hi u t i sao hôm nay l i bi n thành b c hình này nh th .

V Quê

Tác Giả: Tr n Văn L ng

Thứ Hai, 13 Tháng 12 Năm 2010 11:46

Tôi v i nhìn lên bàn th và quan sát k i b c nh. Không bi t tôi có t ng t ng hay không nh ng rõ ràng tôi th y trong ánh m t c a c hi n lên m t v tinh ngh ch hân hoan đ m nét ngâ th c a tr con pha l n m t chút d u dàng t ái c a lòng m . Tôi đ nh l m b m trách th m c trong lòng r ng c đã b o v i tôi năm ngoái là c v quê th mà gi này c còn đ đây ngh ch phá. Nh ng ý đ nh trách móc v i tan bi n ngay khi tôi ch t nh i l i nói cu i cùng c a c v i tôi v ch "duyên" : "M i s trên đ i đ u không có gì đi ra ngoài ch "duyên". N u còn có duyên v i nhau thì c u s có đ p g p l i tôi, e r ng lúc đó c u l i không thích". Tôi v i v nói th m l i xin l i c . Trong khi đó, ng i ch nhà v n l v th c m c b t an.

- Anh Phong này

Tôi bu t mi ng đ nh k cho anh ch nhà bi t s tao ng ly k gi a tôi và bà c c a anh, nh ng v i nín b t khi thoáng th y ánh m t can ngăn c a bà c trong b c hình.

- Gì th anh? , ng i ch nhà v i h i.

Tôi bèn tìm l i kh a l p:

- Tôi nghĩ là có th m t lúc nào đó anh đã thay b c hình và quên b ng đi. V i tu i tác b n mình bây gi , làm tr c quên sau là chuy n th ng.

Ng i ch nhà l ch s g t đ u đ ng ý, nh ng có v không tin t ng l m vào l i gi i thích.

Nh ng ng i khách Vi t gi đúng truy n th ng gi cao su đang l c t c kéo đ n, và chúng tôi đành b d câu chuy n đ đi chào đón m i ng i. L i đ ng lúc đông ng i lu bu, tôi chu n b chu n êm sau khi đã nh m t ng i b n chuy n l i cáo l i c a tôi t i ch nhà, vi n c là b ng đ ng tôi không th y kh e. Qu th t là tôi b t đ u c m th y r n r n m i khi nhìn lên bàn th và ch m ph i ánh m t tinh ngh ch c a ng i trong nh. Không dám nhìn th ng vào b c nh, tôi th m nói l i t bi t v i c và l ng l ng lách mình ra c ng. Không ngoái c nhìn l i, tôi c m đ u r o b c nh bay đ n ch đ u xe. Trong ti ng gió tho ng c a m t chi u cu i thu, m ng t ng nh có ai nói kh vào tai tôi hai ti ng: "Chào c u".

V Quê

Tác Giả: Tr n Văn L ng

Thứ Hai, 13 Tháng 12 Năm 2010 11:46
